

623

קול ברמה

ישיבת הגולן

פרשת חקת

ז' תמוז תשע"ז

גליון חודש תמוז

שיעור ב

קיבלו שיבוץ

סוף סוף

עמוד 11

חיים הלפרין

שולח ד"ש

מבה"ד 1

עמוד 6

ידיד נפש' לאשכנזים בלבד? \ \ עמוד 8

זאת חוקת התורה

הרב טוביה שלמה בר-אילן

ואין לך מצוה ומצוה שאין בה עוד סודות נעלמים הנגלים למשה ולאדם ראוי המשיג לקנות קנין התורה במ"ח דברים השנויים במשנת חסידים (אבות פ"ו) שאז מגלין לו רזי התורה שגילה ה' למשה בסיני, ומשה גם כן גילה לישראל בני דורו סודות הנסתרים וטעמי המצות ויסוד כל דבר:

ובמה שלפנינו צוה ה' אליו שיסתום הדברים ויאמר להם הדבר בחוקה בלא טעם, והוא מה שהעיר אותנו באומרו וידבר ה' אל משה לאמר לישראל פירוש ומה הוא המאמר שצוה לו לומר להם, זאת חקת התורה פירוש מצוה זו היא חקת התורה כן צוה ה' לאמר לכם, וכאילו אמר הכתוב אשר צוה ה' לאמר לכם הוא זאת חקת התורה, ומתוך הדברים אתה למד שנאמר למשה דברים מוטעמים במצוה זו אלא שמה שצוה עליו לאמר הוא חוקה, ובזה לא יתבעוהו ישראל לומר להם טעם הדבר כיון שה' צוה עליו לומר הדבר בחוקה:

(אור החיים הקדוש)

מדבריו למדנו, שאין לומר שלמצוות 'פרה אדומה' אין טעם. אדרבה, לכל מצווה ומצווה יש טעמים גלויים ונסתרים. מצוות 'פרה אדומה' מתייחדת בכך שמה רבינו צווה להביא אותה לפני עם ישראל כ'חוקה' – ללא טעם, ועלינו אף לקיימה מבלי לשאול את טעם המצווה.

רעיון דומה שמעתי מפי מו"ר ר' שלמה פישר שליט"א על פי דברי ה'משך חכמה' בריש פרשתנו. ה'משך חכמה' אומר, שמן התורה, לפני ששורפים פרה אדומה יש לקרוא בתורה את 'פרשת פרה'. מו"ר הסביר זאת בכך שמעשה זה מבטא 'קבלת עול מלכות שמים'. אנחנו קוראים את הפרשה ומיד ניגשים למימוש הציווי בפועל, ללא עיכובים ושהיות.

מדברים אלו יוצא, שבקיום מצוות 'פרה אדומה' קיים יסוד עמוק. האדם יודע שיש טעם למצוות פרה אדומה אולם הוא מקיים את המצווה דווקא מבלי לדעת את הטעם הזה. ניתן לומר, שמשמעות הדברים היא שעל האדם לתת אמון בריבונו של עולם. לו האדם לא היה יודע שיש טעם, אז מבחינתו העשייה הייתה שרירותית לחלוטין. לו האדם היה יודע את הטעם, הרי שהוא היה מקיים את המצווה מתוך הטעם. כאשר האדם יודע שיש טעם אך אינו יודע מהו, הרי שהאדם מביע אמון בבורא עולם, אמון בדרך שהוא מנהיג את העולם ושעלינו ללכת בה.

מפגש עם המוות עלול לגרום לאדם לאבד אמון בחיים. הסתמיות שבמוות, השרירותיות שלו וחוסר האונים כלפיו עלולים לגרום לאדם ריחוק מבורא עולם, ריחוק מאמונה בטוב האלוקי המופיע בעולם. ריחוק זה מתבטא בטומאת המת. טהרת פרה אדומה נעשית מתוך אמון בבורא עולם, אמון שמטהר את הטומאה שנוצרה בעת מגע עם המת, ושוב האדם חוזר לחייו הטהורים מלאי האמונה והאמון.

"כאשר האדם יודע שיש

טעם אך אינו יודע מהו, הרי

שהאדם מביע אמון בבורא

עולם, אמון בדרך שהוא

מנהיג את העולם ושעלינו

ללכת בה"

"דתלמודו בלידיך"

"המקדש במלוה"

יעקב נרי פריאל

פתיחה: סוגיית 'המקדש במלוה' מופיעה אצלנו במסכת בשני מקומות. בגמרא בדף ו, ב (להלן: "סוגייתנו") מובאת אמרתו של אביי: "המקדש במלוה אינה מקודשת, בהנאת מלוה – מקודשת ואסור לעשות כן מפני הערמת ריבית" ובדף מז, א על ידי "המקדש במלוה אינה מקודשת 'מלוה להוצאה ניתנה'".

ההסבר הפשוט לכך שאינה מקודשת הוא מפני ש'מלוה להוצאה ניתנה'. כאשר הוא קידש אותה במלוה, הוא קידש אותה בגוף המעות עצמם, ומכיוון שמעות ההלוואה נועדו להוצאה על ידה – הם לא נחשבים של הבעל כלל. מאחר שתנאי לקידושין הוא שהגבר ייתן כסף לאשה וכאן הוא לא נתן לה כלום, אינה מקודשת.

[כך על פי ההבנה המקובלת בפירוש רש"י לסוגייתנו ולדף מז, א]

במבט ראשון, גם אביי וגם רב אמרו בדיוק את אותו הדין, ועל כן יש לברר מה ההבדל ביניהם, ובעצם, מה היחס בין שתי הסוגיות. יש לציין שרב חי בדור הראשון של האמוראים, ואילו אביי חי בדור הרביעי, ולכן השאלה היא כביכול כלפי אביי- מדוע הוא חוזר על דין שנאמר כבר על ידי רב?¹

לשאלה זו נציג שלושה הסברים:

ההסבר הראשון נאמר על ידי הנצי"ב בספרו 'מרומי שדה'. הוא תולה את ההבדל שבין שתי הסוגיות במחלוקת אחרת בין אביי לרב שממנה ניתן להשליך גם על סוגייתנו. הנצי"ב תמה על רש"י המסביר שטעמו של אביי לכך שאינה מקודשת מבוסס גם על העובדה שגמרינן 'קייחה' משדה עפרון, כלומר שלמדנו קידושי אישה בכסף מגזירה-שווה משדה עפרון, וגם משום ש'מלוה להוצאה ניתנה'. ושואל: למה נצרך רש"י להזכיר כאן מה המקור לקידושי אישה (והרי מספיק הטעם של 'מלוה להוצאה ניתנה' כפי שמובא בדף מז, א), ומאחר והוא כן מזכיר מקור – הרי באותה מידה יכול היה להזכיר את המקור הנוסף לקידושי אישה בכסף: "ויצאה חינם"? הנצי"ב מסביר שיש מחלוקת בין אביי לרב לגבי 'שיעבודא דאורייתא', כלומר, מהי רמת הקשר והשיעבוד שנוצרים בעת ההלוואה בין נכסי הלווה לבין המלווה. רב סובר ש'שיעבודא לאו דאורייתא'- כלומר, מהתורה אין קשר חזק כל כך, ומאחר והנכסים לא משועבדים מהתורה, המלווה לא יכול לגבות מהם את חובו כאשר הלווה מכרם לאדם אחר.² לעומתו, אביי סובר ש'שיעבודא דאורייתא', כלומר מהתורה יש קשר מספיק חזק עד שהמלווה יכול לגבות את החוב שלו אפילו אם

הלווה כבר מכר את נכסיו לאדם אחר.

¹ מפאת קוצר היריעה לא נרחיב כעת על כל פרט ופרט בסוגיות למרות שיש לברר מה בדיוק

המקרה עליו כל אחד מהם דיבר, וכן יש לבאר את מהלך הגמרא כולו בכל אחת מן הסוגיות.

² גם רב מסכים שיש שיעבוד, אבל מדרבנן.

הנפק"מ של המחלוקת הזאת היא לגבי 'מכירה במלוה', כאשר המלווה רוצה לקנות דבר מה מהלווה בתמורה להלוואה. רב סובר ש'מלוה להוצאה ניתנה', המעות כבר לא בבעלות המלווה, ולכן אין לו במה לקנות את החפץ. לעומתו, אב"י סובר שלמרות ש'מלוה להוצאה ניתנה', מאחר ו'שיעבודא דאורייתא', הקשר בין נכסי הלווה למלווה מספיק חזק שגם כאשר אין נתינת כסף ממשיית בשעת הקניין, המכר קיים. ואם כן על פי רב גם במקרה של 'המקדש במלוה' ברור שלא תהיה מקודשת מפני ש'מלוה להוצאה ניתנה'. אך לפי אב"י, הסובר שניתן לעשות 'מכר במלוה', היינו חושבים שיהיה ניתן גם לקדש אישה במלוה כפי שאפשר למכור שדה במלווה. לכן רש"י הדגיש לטעמו של אב"י דווקא את הגזירה-שווה 'קיסחה' הנלמדת משדה עפרון; מהות הקניין שם הייתה העברה ממשיית של דבר מיד הקונה ליד המוכר, ומאחר שזה המקור שממנו נלמדו קידושי אישה, אנו למדים שבקידושי אישה יש עניין מיוחד להעביר דבר ממשי מיד הבעל ליד האישה, ולכן המקדש במלוה אינה מקודשת.

ההסבר השני להבדל בין רב ואב"י הוא שכל אחד מהם מדבר על מקרה שונה שבו 'המקדש במלוה' – אינה מקודשת. רש"י במסכת כתובות (עד, א) כותב שהמקרה של מקדש במלוה הוא "שמחל להמלוה שחייבת לו... ואמרינן בקידושין (ו, ב) דאינה מקודשת... והשתא לאו מידי יהיב לה"³ כלומר, אפילו במקרה שבו מחל לה אינה מקודשת. נסביר מה החידוש בדבר: כפי שכתבנו, לפי פירושו של רש"י בסוגיות בקידושין, ההבנה הפשוטה לסיבה שבשלה רב ואב"י אמרו שאינה מקודשת היא משום שהוא מקדש אותה בגוף מעות המלוה עצמם, ומפני ש'מלוה להוצאה ניתנה' – הכסף בעצם כלל אינו שלו ואינו ברשותו, יוצא אם כן שהוא לא נתן לה דבר ולכן אינה מקודשת. כעת רש"י בכתובות מחדש שהמקרה שבו פסק אב"י שאינה מקודשת הוא לא רק כשמקדש בגוף המעות עצמם, שאז ברור שאינה שאינה מקודשת, אלא אפילו במחילת החוב עדיין אינה מקודשת, גם במקרה כזה הוא לא נתן לה שום דבר. לעומתו, רב סובר שבמקרה של מחילת החוב זה כן נחשב שהוא הביא לה משהו משלו, ואז לא קיימת הבעייתיות בכך שהוא קידש אותה במשהו ששייך לה ולכן במקרה כזה תהיה מקודשת.

הסבר שלישי לדבר: באמת כלל אין הבדל בין הדינים של רב ושל אב"י. אב"י, שכאמור חי כמה דורות לאחר רב, רק חזר על הדין המוכר של רב ואינו חולק עליו כלל. הסיבה לכך שהוא הביא את הדין הזה הוא מפני שהוא מהווה טריגר, הקדמה, לסיפא של דבריו: "המקדש בהנאת מלוה מקודשת ואסור לעשות כן וכו'..." ואב"י בא להדגיש: אמנם המקדש במלוה אינה מקודשת, אך בהנאת מלוה – מקודשת.

³ ראה תוס' במקום המסביר שרש"י מחלק בין מקדש ב'מחילת מלוה' שאינה מקודשת, לבין מקדש ב'הנאת מחילת מלוה' שמקודשת.

בכל מקום שהם

בעקבות גיוסם הקרב של כתבי המדור הקודמים, יובל וגא"י, אנחנו חונכים זוג כתבים חדשים שיביאו כוחות צעירים ורעננים למדור בפרט ולדפק"ש בכלל.. ניסן ואלעד(שיעור א) ראינו את חיים בדיוק כשהוא מסיים את החלק הראשון של קורס קצינים, קורס 'להב'.

מי אתה חיים הלפרין?

חיים הלפרין בן 22 מירושלים גר בקטמון ויש לי 5 אחים. אח תאום בגילי שנולד לו ילד לפני חודשיים (מזל טוב), שנינו הכי קטנים נולדנו בהפרש של 3 דקות הורים צעירים ב"ה.

סכם בקצרה את השירות שלך

התגייסתי במרץ 15 לדוכיפת כפיר מחלקת בייניש, היינו 8 חבר'ה מהשיעור. טירונות, אימון מתקדם, לא משהו מיוחד. אחרי 8 חודשים כמה חבר'ה מהשיעור יצאו לקורס מ"כים, הציעו לי ולא רציתי לצאת, רציתי להמשיך עד לסוף המסלול ללמוד קצת יותר. אחרי שנה יצאתי למ"כים סיימתי קורס קיבלתי תפקיד בבא"ח, הייתי מ"כ טירונים מרץ 16. סיימתי איתם טירונות. חזרתי לישיבה ואז החלטתי לצאת לקורס קצינים, ואחרי ארבעה חודשים בישיבה, חזרתי לצבא בכיף.

איך הולך בקורס?

הולך מצוין עוד שבוע מסיימים את החלק הראשון בשעה טובה, ומתחילים "גפן". בינתיים החלק הראשון של הקורס "להב" היה ממש טוב, יושבים רוב הקורס בכיתה, לומדים את המקצוע ובעיקר לומדים מי מה כמה למה.. יש פעמיים בקורס שאתה יורד לשטח ליישם את התרגילים, מנתחים את התרגיל מה היה ומה לעשות ואיך לשפר. אבל זה לא רוב הקורס זה בעיקר התיאוריה אבל בחלק השני "גפן" אתה כל היום בשטח מתרגל מתרגל מתרגל.

(ממש רשמי הראיון הזה.. פעם ראשונה, כל השירות חיכיתי לזה.. תקשיבו..)

איך הישיבה משפיעה עליך, במיוחד ארבעת החודשים שחזרת לישיבה לפני היציאה לקורס?

מדהים, תרם לי המון! גם כשעשיתי שנה וארבע בצבא רוב הזמן לא הייתי עם חבר'ה דתיים וזה משפיע עליך באיזשהו מקום. לחזור לישיבה למקום הזה זה מחזיר לך את החוסן הזה את המקום הזה שבאת ממנו. הייתי לוקח את זה עוד פעם.

התמודדות רוחנית שיש לך בצבא?

התמודדות, זה לא החממה של הישיבה. עכשיו יש לנו חצי פלוגה דוסים וזה מאוד עוזר. זה טוב למצוא את האנשים שלך שתהיה איתם שיעזרו לך. אני משתדל לבקר בישיבה פעם בחודש חודשיים וזה תמיד עוזר. יש רגילה עוד שבועיים, אני בעז"ה אניע. |אנחנו תמיד שמחים לראות אותך פה.

מה אתה אומר על זה ששיעור ב' קיבלו גולני? מה אתה רוצה לאחל להם?

תנחומיי [סתם ;] סה"כ גולני לא כמו כפיר! אבל דווקא אחלה מקום. יש איזשהו קטע על משחקי פז"ם בצבא, זה בכל מקום אבל בגולני זה ממש בולט. היה לי חבר מגולני בקורס מ"כים שלא הסכים לאכול שום גבינה צהובה, חלב או כל מה שקשור לזה. עשינו לו איזה קטע ארוחה אחת הכנסנו לו גבנ"צ לסנדוויץ' אכל את זה ממש בכיף, עד שהוא הרגיש את הגבינה פשוט הקיא את כל הסנדוויץ' החוצה. אז לא להיות כאלו סתומים מותר לאכול גבינה צהובה, להיות שפויים בגולנצ'יקיות.

המוטו שמלווה אותי בצבא זה לקחת הכל בכיף וליהנות, טירונות בהתחלה זה קצת מעצבן, אתה לא מכיר, ובעיקר בגולני. לדעת ליהנות מהדברים הקטנים לקחת הכל בכיף בשמחה ובחיוך. בסוף זה קייטנה באמת.

אליהו טרבלסי

יום אחד הלכתי לתומי להתפלל בבית כנסת ספרדי, גדול ומפואר בקריית אתא. את ההיכל עיטרו קישוטים יפים, ובין הבולטים שבהם על אחד הקירות נכתב הפיוט "ידיד נפש". חשבתי לעצמי "מה לפיוט אשכנזי, יפה ככל שיהיה, על הקיר של בית כנסת מרוקאי?" ופה התחילה הטעות שלי, ידיד נפש הוא פיוט שחובר בארץ ישראל במאה ה-16 על ידי רבי אלעזר אזכרי, (-1533) ממקובלי צפת, שהיה דרשן ומקובל ונמנה עם חכמי הדת שהסתופפו באותה תקופה בצפת, כדוגמת הרדב"ז, רבי שלמה אלקבץ, הרמ"ק, רבי יוסף קארו, רבי חיים ויטל, האר"י הקדוש ועוד.

למרות שנכתב על ידי רב ספרדי, נפרגן לאחינו האשכנזים על זיהוי היהלום והפצת אורו. בנוסח ספרד נהוג לאמרו לפני תפילת מנחה בערב שבת. בהשפעת מנהג זה, בחלק גדול מהקהילות האשכנזיות נוהגים לשיר אותו לאחר תפילת מנחה של ערב שבת, לפני אמירת קבלת שבת, ומפה נבעה הטעות שלי. ובנימה (יותר) אישית, תודה רבה לכם על שהכרתם לי את הפיוט היפהפה הזה. למרות שרובנו מכירים אותו בזכות קבלות השבת האשכנזיות, הפיוט הוכנס ברוב תפוצות ישראל, כחלק מזמירות השבת לסעודה שלישית, ובקהילות ספרדיות מסוימות נהוג לשיר אותו לפני תפילת שחרית כחלק משירת הבקשות אליה זכינו להיחשף בישיבה בחורף האחרון.

הפיוט הוא "בקשה על הייחוד וחשק האהבה". בראשי הבתים אקרוסטיכון של שם הוי"ה. בשל תפוצתו הרבה של הפיוט נפלו בו שינויים ושיבושים רבים, שהבולט והמפורסם שבהם הוא החלפה של המשפט "והייתה לך שפחת עולם" ל"והייתה לה שמחת עולם".

יְדִיד נֶפֶשׁ אָב הֶרְחַמְן
 מִשָּׁךְ עֲבָדְךָ אֶל רְצוֹנְךָ
 יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל
 יִשְׁתַּחֲוֶה מִוֶּל הַדֶּרֶךְ
 כִּי יַעֲרַב לוֹ יְדִידוֹתֶךָ
 מִנִּפְתַּת צוּף וְכָל טַעַם.

הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם
 נִפְשֵׁי חוֹלֵת אֶהְבֶּתְךָ
 אָנָּה אֵל נָא, רַפָּא נָא לָהּ
 בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִיוֶךָ
 אֲזִי תִתְחַזַּק וְתִתְרַפֵּא
 וְהִיֵּתָה לְךָ שְׂפַחַת עוֹלָם.

וְתִיק יְהִמוּ נָא רַחֲמֶיךָ
 וְחוּס נָא עַל בֶּן אוֹהֲבֶךָ
 כִּי זֶה כְּמָה נְכֻסָּךְ נְכֻסָּךְ
 לְרֵאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲזָרְךָ
 אָנָּה אֵלִי מִחֲמַד לְבִי
 חוֹשֶׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם.

הַגִּלָּה נָא וּפְרַס חֲבִיב
 עָלַי אֶת סִכַּת שְׁלוֹמְךָ
 תְּאִיר אֶרֶץ מְכַבּוֹדְךָ
 נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ
 מִהֵרָ אֶהוֹב כִּי בָּא מוֹעֵד
 וְחַנְּנִי כִימֵי עוֹלָם.

שיבושים נוספים היו במשפט
 "אנא א-לי מחמד לבי",
 שבנוסח אשכנז שובש
 ל"אלה חמדה לבי" (שהפך
 לאחר מכן לשיר בתנועות
 הנוער), ובחלק מנוסחי עדות
 המזרח שונה ל"אנא א-לי
 חמדת לבי", ככל הנראה
 מתוך רצון להתרחק משמו
 של מוחמד.

מבחינת התוכן יש
 התפתחות הדרגתית לאורך
 ארבעת הבתים: לאחר
 הפתיחה של דברי
 התעוררות למשורר עצמו
 להיזבק בה' המכונה "ידיד
 נפש" (בית ראשון), מבקש
 המשורר מה' להראות לו את
 "נועם זיוך", והדבר יגרום
 לרפואת נפשו של המשורר,
 אשר חולה באהבתו את ה'
 (בית שני). לאחר בקשה
 לרחמי ה' וכיסופים "לראות
 בתפארת עזרך", דהיינו תיקון
 העולם (בית שלישי), מצפה
 המשורר להתגלות ה' עם
 שמחת הגאולה, והפיוט
 חותם בשילוב פסוקים על
 בניין ירושלים ושיבת עם
 ישראל לארצו (בית רביעי).

מהנעשה בישיבה

מאור רביבו

זמן הקיץ מתקרב לסיומו וכולם עושים את מירב המאמצים לנצל אותו עד תום במי התורה ובמי המעיינות באזור. בשבת פרשת בהעלותך התקיימה שבת גיבוש לשיעור א' של שנה הבאה והמוני שבושי"ם מכל רחבי הארץ באו להתארח בישיבה. בזמן שתושבי הסינגר הוגלו לכיוון הדירות ותושבי הדירות הוגלו לדירות רחוקות יותר השבושי"ם נהנו בחדרי הפנימיה משלל פינוקים מבית ישיבת הגולן בניצוחו של אחראי השבושי"ם דניאל ימין. בנוסף, באותה שבת התארחו בישוב חיילים וחיילות תומכי לחימה מאחת הסיירות בצה"ל. בזמן הסעודה השלישית נערך איתם דיון על משמעות שירות ההסדר

ושילוב לימוד תורה כחלק מהמסלול הצבאי. ביוזמתם של חבר'ה משיעור ד' נוצר בישיבה פרויקט חדש שבעזרת ה' יהיה למסורת: "ראשקודש". בכל ערב ראש חודש יתכנסו תושבי

היישוב והסביבה וילמדו עם תלמידי ישיבתנו הקדושה סוגיות בנושאים שונים ומעניינים. ביום ראשון האחרון ר"ח תמוז התקיימה הפעם הראשונה של סדרת מפגשים אלה. נושא הלימוד היה "קדושתו הנסתרת של ראש חודש" - לאחר הלימוד הרב שי העביר שיעור סיכום בנושא. היה טוב ובעזרת ה' הפרויקט ימשיך ויצבור תאוצה.

בנוסף, ביום שני י"ח סיוון התרחש האירוע שכולם קיוו לו. ביקורת. ברוך ה' הישיבה עברה אותה בהצלחה רבה. והדיבורים על סינגר חדש עודם בתוקף... [הה. סחתיין לשיעור ד' על נוכחות של 100% מהתלמידים] המדור ממליץ בחום לקרוא את מדריכם המעולה של ניסן אסולין ובנאל דוקוב "איך להירשם לביקורת בשלושה צעדים קלים" בדפק"ש פרשת כי תשא.

בשעה טובה שיעור ב' קיבלו את השיבוץ למתגייסי החי"ר ויצטרפו לחטיבת גולני (ברכות לשי שמואלי..). במחזור גיוס אוגוסט הקרוב. שיעור ב' עבר טלטלות רבות בכל נושא הגיוס שלהם; כבר בתחילת שיעור א' נחתה עליהם הידיעה על דחיית הגיוס ממרץ לאוגוסט ומשם העניינים רק נהיו מעניינים יותר- בעקבות שינויי נהלים באכ"א ריחפה מעל שיעור ב' סכנה שיתגייסו בנוב' של שיעור ג'. אך בעקבות תושייה רבה מצד הישיבה וקידוש על יין הישועות מקברי צדיקים מפוקפקים הוסרה הגזרה ושיעור ב' יתגייס כרגיל, וכך הישיבה ניצלה מפיצוץ אוכלוסין בזמן אלול הקרוב ולכן בניית הסינגר החדש תידחה למועד הלא ידוע הבא. עוד בגזרה הצבאית, השבוע סיימו שניים

מחיילי הישיבה קורסי פיקוד משמעותיים. אבינועם טקוזינר (ד) סיים קורס קצינים ומחכה לשיבוץ בחזרה בגדוד שלו, גדוד 'חרוב' שהפך לאחרונה לסיירת.

מעוז שטאל (ג) סיים קורס מכי"ם ויכשיר את הטיורונים הבאים של חטיבת גבעתי. כמו כן, ניצלנו את מיקומם הקרוב של חיילנו התותחנים השוהים כעת במחנה 'קרן' והם זכו לביקור של הרב שי, אחראי השבושי"ם ונציגי שיעור ג' בישיבה.

מזל טוב

לברק ואמונה ויצמן
לרגל הולדת בתם
אחינעם

מזל טוב

לזקן השבט, **רועי**
ארקש (ז) לרגל אירוסיו

מזל טוב

לשילה ורחלי תשובה
לרגל הולדת בנם
בועז

'קול ברמה', עלון ישיבת הגולן, או בשמו העממי יותר, 'הדפק"ש', מהווה נדבך וחלק חשוב בהתפתחות כישרון היצירה בישיבה. זהו מקום שבו תלמידי, בוגרי ורבני הישיבה יכולים להביע קולם ודעתם בנושאים שונים, סיכומי שיעורים, סוגיות, מאמרי דעה ונושאים אקטואליים רבים. מערכת הדפק"ש קוראת לכל מי שחפץ להשמיע קולו לפרסם אותו כאן. זוהי הבמה שלנו, שלכם, להוציא את דבריכם לאור.

מערכת שיעור ד' • עזרה טכנית ותמונות יותם
הגהה אורי פירסט

אתר: ygolan.org דוא"ל: r@ygolan.org
פקס: 04-6762126 טלפון: 04-6763063

כתובת: ישיבת הגולן, חספין. ד.נ. רמת הגולן 12920

צור
קשר